

ሰንበት ዘዕርገት

ንገባት፡

ኤፈሱስ 1:17~23

1ጴጥሮስ 3:15~ፍ

ግ.ሐ. 1:1~11

ማርቆስ 16:15~20

መዝሙር፡ በሰንበት ዓርገ . . . ።

“እናረአይዎ ንሰማይ ዓረገ”፤ ብዓይኒ ሥጋ ካብኦም እናረአይዎ ተፈለ። እሞ ዕርገት እንታይ ማለት እዩ? ካብ ምስጢር ዕርገት እንታይ ክንምሃር ንክእል፤ ዕርገት ብኸመይ ንርድኦ? ነዚ ምስጢር ዕርገት ቃል ንቃሉ ከይንወስዶ ክንጥንቀቅ ኣሎና፤ ኢየሱስ ንላዕሊ ከም ኣብ ሄሊክፕቲር ወይ ዝኾነ ንጠፈር ዝኸይድ ኣይ ነፈረን፤ ዕርገት ኢየሱስ ንፍሉይ ኩነቲን ንፍሉይ ትልእኮ ኩሎም ተኸትልቲን ዝፈለመ ፍጻሜ እዩ።

ኢየሱስ ንላዕሊ ገጹ ዓሪጉ እንተ ኾይኑ ናቦይ ከይዱ? ንሰማይ? ሰማይክ ኣቦይ እዩ? ናብ ሰማይ ኣብ ልዕሊ ምድረ እስራኤል? ብዙሕ ክንሓስብ ንክእል ኢና፤ ትርጉም ዕርገት ክንፈልጥ ግቡእ እዩ፤ መጀመርያ ክንግንዘቦ ዝግባእ እምብኣር መንግስተ ሰማይ ቦታ ኣይኮነን፤ ናይ መወዳእታ ምስ ኣምላኽ እንገብር ርክብና እዩ፤ መንግስተ ሰማይ እግዚአብሔር ዘልዎ እዩ፤ ምስ ኣምላኽ ምኃን ማለት ኣብ መንግስተ ሰማይ ምኃን ማለት እዩ። እዚ እዩ ዕርገት ማለት ኢየሱስ ኩሎ ምድራዊ ተልእኮኡ ፈጸሙ ንኹሉ ግዜ ኣብ ሰማያዊ ኣብኡ ተመሲሱ። ግ.ሐ. ደመና ንሰማይ ወሲድዎ ይብለና ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ደመና ምልክት ኣምላኽ እዩ፤ ሰለዚ እግዚአብሔር ኣብ ንወዱ ናብኡ ወሲድዎ ማለት እዩ።

ኣብ ጽሑፋት ሓዲስ ኪዳን ትንሣኤ ኢየሱስ ሰለስተ ነገራት ብፍሉይ ክንርዳእ ይሕግዘና፤

- ኢየሱስ ድሕሪ ኣብ መስቀል ምጣቱ ኣብ ሓዲስ ሕይወት ኣትዩ፤ ደጊም ካልኣይ ግዜ ኣይክመውትን እዩ።
- ንሱ ነሰማይ ዓሪጉ እዩ፤ ንሰማይ ዝዓረገ ኸኣ ልክዕ ከም ሰማያዊ ኣብኡ ሓደ ክብሪ ንምክፋል እዩ።
- እዚ ንሰማይ ምዕራግ ነቲ ካብ መንፈስ ኣብን ወልድን ዝሰርጽ መንፍሶም ዝኾነ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልዕሊ ኩሎም ህዝቡ እሞ ንተልእኮ ኢየሱስ ኣብዚ ዓለም ክቅጽልዎ ዘወክል ሓላፍነት ዘውሃበ እዩ።

ናይ ኢየሱስ ሞት፣ ትንሣኤ፣ ዕርገት፣ ናይ መንፈስ ቅዱስ ምውራድ ኩሎ ኣብ ሓደ ፍጻሜ ዝጥቅለለ እዩ። ኣብቲ ኣብ ጎሶ ቀራንዮ ክስዋዕ እንከሎ ንርእሱ ኢሚንት ዝገበረ ኣብኡ ክጥርነፍ ይክእል። እዚ ሓደ ፍጻሜ ኣብ ክርስትናና ድሕሪ ትንሣኤ ሸውዓት ሰናብቲ ይሕዝ። ኻብ ትንሣኤ ክሳብ ብዓለ ጸራቅሊጦስ ዘሎ ሰናብቲ።

ኣብ ዕለተ ትንሣኤ ናይ ኢየሱስ ብምት ናብ ሕይወት ዝተሳገሮ ነተኩር። ሎሚ ኣብ ብዓል ዕርገት ብዝያዳ ናይ ኢየሱስ ንሰማይ ዝዓረገሉ፤ ምስ ኣብኡ ሓደ ክብሪ ዝተጓነጸፈሉ ነብዕል።

ኢየሱስ ቅድሚ ምዕራጉ ንሰማይ ንሓዋርያቱ ፍሉይ ተልእኮ ሂብዎም፤ ነቲ ኣነ ዝጀመርክዎ ኣብ ኩሎ ዓለም ቀጽልዎ ኢሉ ልኪኸዎም ንሱ ንባዕሉ ዘይገበሮ ክገብሩ ሓቢርዎም። “ኣነ ናብ ኣቦይ

እኸይድ አሎኹ እሞ እቲ ብአይ ዝአምን ንሱ ነዚ እነ ዝገብር ዘሎኹ ግብርታት ከም ዝገብር ካብኡ ዚጻቢ ከም ዚገብር ብሓቂ እብለኩም አሎኹ” (ዮሐ 14:12)። ካብ ሕጂ ንድሓር ወንጌል ናብ ኩሉ ዓለም ክሰብኩ እዮም።

ኢየሱስ ንሓዋርያቱ ነዚ ሓላፍነት ክህዞም እንከሎ ሰለስተ ነገራት ኣሎ ክንገሳሰሶ ዘሎና፡ንኣና እውን ዝሃሶ ለበዋ ዘዘኻኽር።

1. ሰብከተ ወንጌል ናይ መላእ ማሕበር ክርስቶስ ተልእኮ እዩ። ንትምህርተ ወንጌል ምትሕልላፍ ናይ ኩሎም አመንቲ ክርስቶስ ሓላፍነት እዩ። እዚ ብዝያዳ ክንፈልጦ ዘዘኻርሮ እንተሎ ሰብከተ ወንጌል ናይ ካህናትን፣ ደናግልን ጥራሕ ሰራሕ ኣይኮነን። ናይ ነፍሰወከፍ አማንይ ክርስቶስ ሰራሕ እዩ። እዚ ኸአ ኣብቲ ቀንዲ መሰረት ሕርያትና ንክርስቲና ዝተመሰረተ እዩ። ብዙሕ ግዜ ሰብከት ትምህርተ ክርስቶስ ነቶም ናብኡ ሕይወቶም ዘወፈዩ ጥራሕ ንሓድጎ ግን ሰብከተ ወንጌል ናይ ኩልና ጉዳይ እዩ።
2. ቤተክርስቲያን ተልእኮ ክተገጽሕ እዩ። ወድሰብ ምሉእ ኣካላቱ ማለት ነፍሱን ሥጋኡን ክነጽሕ አለዎ ናይ ድሕነት ጣዕሚ ኸአ ብክልቲኡ ባሕርያቱ ከስተማቕሮ ይግባእ። ብመንፈስ፣ ሰምዒት፣ ሰውነት፣ ኩሉ ከባቢኡ ክቕየር ይግባእ። ሕይወት ኢየሱስ ብዙሕ ግዜ ኣብ ምሕዋይ ሕመማት እዩ ኣሕለፍዎ። ናይ ነፍሱን ሥጋን ምንጻሕ ብዙሕ ግዜ ከም ዝግድሶ ዝነበረ ሽቡ ምሉእ ክምዘኾኑ ዝነበሩ ወንጌል ይነግረና። ሓጢአት ዘኸትሎ ሳዕበን ኣብ ኩሉ መንፈሳውን ሥጋውን ሕይወትና ክንርእዮ ንክእል፣ ሰለዚ ንነፍሲ ጥራሕ ምንጻሕ ማለት ኣብ ኑዛዝዩ ከድካ፣ ወይ ንሥጋ ጥርሕ ምሕዋይ ኣብ ሆስፒታል ከድካ እኹል ኣይኮነን። ምሕዋይ/ምንጻሕ ናይ እቲ ብነፍሱን ብሰጋን ዝቐመ ሰብ የድለ።
3. ኢየሱስ ንሓዋርያቱ መንፈስ ቅዱስ ምስ ተቐበሉ ሓይሊ ከምዝለብሱ ተስፋ ሂብዎም። እዚ ፖሎቲካዊ ወይ ቁጠባዊ ሰልጣን ኣይኮነን። እዚ ናብቶም ኣብ ሓላፍነት ቤተክርስቲያን ጥራሕ ዝተሓጸረ ጉዳይ ኣይኮነን። ኩሎም አመንቲ ዝሰተፍዎ መጻኢ ራእይ ሕይወት ከመይ ክኸውን ከም ዝግብኦ ዝሕግዝ ሰልጣን እዩ። እዚ ፍሉይ ሓይሊ/ሰልጣን ካብ ልቢ ነቐሉ ንሰባት ጽንዓት ኣብ ግዜ ድኻም፣ ተስፋ ኣብ ግዜ ፍርሒ፣ ብሓጺሩ ኣብ ኩሉ ኩነታት ትርጉም ሕይወት ዝህብ እዩ።
4. ኣብ መጨረሻታ ማሕበር ክርስቲና እዚ በይኖም ኣይኮኑኑ ዝገብርዎ፣ “እነ ኩሉ ግዜ ክሳብ መጨረሻታ ዓለም ምሳኹም ኣሎኹ” ንሱ አማኑኤል እግዚአብሔር ምሳና እዩ። ብመንፈሱ ኢየሱስ ኩሉ ግዜ ኣብን ብአኦምን ብቐጻሊ ምስ ሰርሔ እዩ። ነዚ መሰረት ገርና ኢየሱስ ብነፍሱ ወከፍና ገሩ ከም ዝሰርሕ ንአምን። ሰለዚ እምብኣር ኣብ ነፍሰወከፍና ቦታ ክረክብ ይግብኦ። “ንሓደ ክብዞም ንኡሳት ኣሕዋተይ ዝገበርክምዎ ንአይ ከም ዝገበርክምዎ እዩ” ይብለና።

ብዓል ዕርገት ዘመሓላልፎ ፍሉይ መልእኽቲ ንሕና እውን ሓደ መዓልቲ ምድራዊ ሕይወት ወዲእና ንሰማይ ኣብ ሰማያዊ አቦና ክንገሓልፍ ኢና ሰለዚ ሓለፍቲ ምኻና ፈሊጥና ኣብ ሕቅፊ አቦና ክንርከብ ሎሚ ነቲ ንሱ ዝሃበና ለበዋ ንውፈር። ዕርገት ፍሉይ መልእኽቲ ንሱብከተ ወንጌል ክንወፍር ዝሕግዝ እዩ። ሎሚ ንሕና ንኢየሱስ ኣብ መንጎ ዓለምና ሕያው ክንገብር መዝነት ተዋሂቡና አሎ። ኣብ ግላውን ሓበራውን ሕይወት ክርስቶስ ክአቱ እሞ መቐረት ክህሶ ንዓድሞ።

እንተኾነ ንኻልኦት ቅድሚያ ምስባኻና ንርእሰና መጀምርታ ክንሰብኻ ይግባእ፤ ሎሚ ጸጊው ዘሎ ንርእሱ ዝሰብኻ የሎን። ሓዋርያት ኢየሱስ ቅድሚያ ንኻልኦት ምስባኻም መጀምርታ ንርእሶም ምስ መምህርም ተወሃሂዶም ሽዑ ሰብከት ቀሊልዎም። ንክርስቶስ ምስ ሓዙ ኩሉ ግፍዒ ዓለም ዘምጽኦ ክጸሩ ክኢሎም። ሰብ ዓቕሉ ዝጸቦ ኩሉ ዝጸልምቶ ንብርሃን ክርስቶስ ክርኢ ስለ ዘይከኣለ እዩ።

ዝሓልፈ ሰሙን መዓልቲ ነጻነት ኣብዒልና ግን ነጻነትና ናይ ነፍስን ሥጋን ነጻነት ዶ ኾይኑ ውዒሉ ወይስ ናይ መግብን ሳዕሳዒትን ከም ክርስትያን እጃምና ኣብ ሰላም ሃገርን ኣብ ጽንዓት እምነትን ከመይ ርኢናዮ። ሎሚ ነዚን ካልእ ሕቶን እንምልሰሉ ግዜ እዩ። ሓዋርያት ኣብ መንጎ ዕርገትን ብዓል ጳራቅሎጦስ ዘሕለፍዎ ግዜ ኣብ ጽሎት እዩ ነሩ፤ ጽሎቶም ብምውራድ መንፈስ ቅዱስ ተመሊሱ፤ መ/ቅዱስ ሓይሊ ሂብዎም ነቲ ለበዋ መምህርም ክፍጽሙ፤ ንሓና ከም ቤተክርስቲያን ኣብ ከምዚ ኩነት ደ ንርከብ ኣሎና። መ/ቅዱስ ጽሎትና ክምልስ እዩ፤ ሓይልን ጽንዓትን ኣልቢሱ ንሰብከተ ወንጌል የውፍረናዩ። መ/ቅዱስ ኢየሱስ ከምዘይ ሓደገና እንታይ ድኣ ኩሉ ግዜ ብዘደድ ኣብ መንጎና ምህላው ይነግረና። ብጸሎት ናብ ኣምላኽ ንመለስ። ምጽላይ ድኽመት ኣይኮነን። ንሓዋርያት ዝባረኽ ኣምላኽ ሎሚ እውን ይባርኽና ንፍሉይ ሰብክተ ወንጌል እንወፍር ይግበረና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ